

ოთხი თვეა, რაც რუბრიკით "წერილები მთავრობას" მოსწავლეების წერილები და შეკითხვები ქვეყნდება. ისინი მიუთითებენ ქვეყანაში კანონდარღვევებზე, სამთავრობო სექტორის უპასუხისმგებლობაზე, ქალაქში საყოფაცხოვრებო პირობების გაუმართაობასა და სოციალურ პრობლემებზე. მათ წერილებს, ხშირ შემთხვევაში, შესაბამისი სტრუქტურულიდან საპასუხო ქმედებაც მოჰყვება.

დღეს მოსწავლეთა ერთი ნაწილი "24 საათის" სტუდიაში საუბრობს. ადვოკატი, რომელიც სიტყვიერად ამტკიცო, იმსჯელო კანონის უზენაესობაზე. ძნელია, პიროვნულად დაიცვა ეს პრინციპი. მოსწავლეები მსჯელობენ განვითარებულ და განუვითარებელ საზოგადოებაზე და ზოგჯერ ჩიხშიც ექცევიან: როგორ შეიძლება, კანონიერება მამის ან მეგობრის ჩაშვებას მოითხოვდეს?! მოსწავლეთა შეხედრას უძღვება არასამთავრობო ორგანიზაციის "სამართლიანი არჩევნების" აღმასრულებელი დირექტორი ზურაბ ჭიაბერაშვილი.

ლევან ხარაჯიანი, ფოტოგრაფი

ზურაბ ჭიაბერაშვილი - მოგიყვებით ერთ შემთხვევას: "10 წლის შვილი ეკითხება დედას - მამა ხომ დირექტორია და რატომ არა აქვს ბევრი ფული? - ჩვენ ხომ საქმელი არ გვაკლია, შენ სწავლობ, მენტვის საკმაოდ ძვირინ ნივნებსაც ვყიდულობთ... - მანქანა? - ამდენი ფული მართლა არა გვაქვს, რა ქნას, მოიპაროს? - მერე რა, მოიპაროს... ნაფა და მოინანიებს." ამ საუბარს მამაც ესწრებოდა - იქვე მაგიდასთან მუშაობდა და როგორც ხშირად ხდება, შვილის შეკითხვაზე პასუხის გაცემის დრო არ ჰქონდა.

მე მგონი, ეს რუბრიკა თქვენ გაძღვეთ იმის საშუალებას, რომ თქვენ დაუსვათ შეკითხვები მათ, ვისაც ის ეკუთვნის და უკეთეს შემთხვევაში, პასუხიც მიიღოთ.

თქვენ მსჯელობთ ისეთ საკითხზე, როგორცაა კორუფცია, ეკოლოგია, სამართალდარღვევა ... მაინც რა არის საჭირო, რომ კორუფცია არ იყოს?

- კანონი რომ კანონობდეს.
- სამაგალითოდ, უკანონობის რამდენიმე შემთხვევაც რომ დაისაჯოს და დაუსჯელობის სინდრომი არ ბატონობდეს.

ზ. ჭ. - დავუშვავთ ასეთი შემთხვევა. ერთი სახლის მაცხოვრებლები წლების განმავლობაში ნაგავს ყრიან ერთ ადგილზე, მაგრამ უადგილოდ, რაც განსაკუთრებით აწუხებს ერთ ოჯახს, რომელიც ყველაზე ახლოს არის იმ ადგილიდან.

როგორ ფიქრობთ, თუ ერთი ეზოს მაცხოვრებლებს არ შეუძლიათ ამ საკითხის ორგანიზება, რომ გავაგრძელოთ, ქალაქსაც არ შეუძლია სისუფთავის საკითხის ორგანიზება, მაშინ როგორ უნდა მოვითხოვოთ ხელისუფლებას თუნდაც განათლების საკითხის მოგვარება?

ეს ხომ ერთი საზოგადოებაა... როგორ ფიქრობთ, რაა ის საერთო სიტყვა, რაც საზოგადოებას ქმნის, ანებებს?

- კონცენტრაცია
- ურთიერთგაგება
- ერთი აზრი
- ურთიერთპატივისცემა
- ერთმანეთის ნდობა
- ერთიანობა

ზ.ჭ. - რა თქმა უნდა, ნდობა - ეს არის ნებო. მოდი, ვნახოთ ვის ვენდობით ჩვენ?

- ენდობი მეგობარს... მშობელს... თვალდახუჭული მხოლოდ მშობელს, სხვას არა...
- თუ არავის არ ენდობი, ეს დაავადებაა... ადამიანის ნდობა უნდა მოიპოვო... მეორე ადამიანი კარგად უნდა გამოსცადო, რომ ენდო...

ზ.ჭ. - მაგალითად, სამხრეთ იტალიაში, სიცილიაში ნდობა მხოლოდ ნათესაობას შორის არ-სებობს, უცხო არ ენდობიან. სიცილიაში, ცნობილია, რომ მძლავრი კორუფციაა გამეფებული. რა თქმა უნდა, მშობელს ვენდობით, მეგობარსაც, მაგრამ მოდით ასეთ მაგალითზე ვიმსჯელოთ, მეგობარმა გაგანდოთ, რომ მოიპარა, როგორ მოქცევით?

არ დაგავიწყდეთ, რომ კანონი მართლ დამნაშავეს კი არა, დამნაშავეს დამფარავსაც სჯის.

- თუ გენდო, არ უნდა გასცე...
- მე არ ვეტყვოდი არავის...
- მას შეეძლო არ ეთქვა, მაგრამ თუ მითხრა, რა თქმა უნდა, არ გავთქვამ?
- უნდა გამოასწორო შენი მეგობარი, ჩაშვებით კი არ უნდა ჩაუშვა...
- ეცადო აუხსნა, ერთი შეცდომა ყველას მოსდის...

ნინო, ქეთი, გიორგი

ზ.ჭ. - კარგი, შენ მეგობარს ასოცით მიჰყავდა მანქანა იქ, სადაც სამოცი თუნდ ევლო. ადა-მიანი გაიტანა. შენ მის გვერდით იჯექი, რას იტყვი, სამოცი მიჰყავდა, თუ იტყვი რომ სიჩქარე გადაჭარბებული იყო?

- თუ მეგობარია და ვერ დავაჯერე, რომ თვითონ თქვას, მე არ ვიტყვი...
- თუ ვიცი, რომ მას შეგი აქვს დასაკარგი, მირჩევნია მისი დანაშაული მე ავიღო თავზე...
- ყველაფერს გავაკეთებ, რომ არც ის დაზარალებს და მეც არ ჩაუშვა მეგობარი...
- მეგობარს უნდა ურჩიო, რომ თვითონ ალიაროს და თუ ვერა, მაშინ ჩაუშვებ - ადამიანი მოკვდა, და თანაც ერთ დაფარულ დანაშაულს მეორე მოჰყვება და ასე გვენერვება ქვეყანა...
- მე ვერ ჩაუშვებდი და თუ ვინმე სხვა აღმოჩნდებოდა დამნაშავე და ის იტყოდა, რა ვქნა...
- მე ვიცი, რომ ჩემს დიდ ბაბუას დახვრება ემუქრებოდა იმიტომ, რომ მან მეგობარი არ ჩაუშვა, მაგრამ მეგობარმა თავისი ალიარებით იხსნა... მე მეგობარს არ ჩაუშვებ.

ანი, ნინო, სალომე

ზ.ჭ. - თქვენ იცით, რომ თქვენი ოჯახის წევრმა, მაღალი თანამდებობის პირმა მოიპარა ათი მილიონი დოლარი. ათი მილიონია საჭირო, რომ თბილისი ზამთარში განათებული იყოს. მან ამ ფულით "მეიბახიც" იყიდა... რას იზამთ, ჩაუშვებთ?

- ვაიძულე, რომ დააბრუნოს... არ ჩაუშვებ
- მამაჩემმა რომ ასეთი მანქანა იყიდოს, რა თქმა უნდა, პირველ რიგში ვიფიქრებ, რომ მოპარული ფულია, მაგრამ ვერ ჩაუშვებ...
- მე დავაბრუნებ, რომ ის თანამდებობის პირია და მაგალითს უნდა იძლეოდეს, ვერ ჩაუშვებ...
- ჯერ ვურჩევდი და თუ არ გაიგებდა, მერე ჩაუშვებდი...
- დარწმუნებული არა ვარ რომ დაბრუნებული ფული კანონიერად დაიხარჯება და სხვა არ ჩაიჯიბავს, იმიტომ, რაღა სხვამ, მე მოვისმარ...
- როცა საქმე შენ გეხება, იქ თვალს ხუჭავ. მეც დავხუჭავდი...

წერილები მთავრობას

ვასიკო

დათო

მაია

ზ.ჭ. - თქვენს შორის, ჯერჯერობით, ერთადერთი ადამიანი, ვისაც უკვე შეუძლია ნორმალურ საზოგადოებაში ცხოვრება, არის ის - ვინც ორივე შემთხვევაში თქვა "ჩაუშვებო".

ჩვენ დავიწყეთ საუბარი კანონის უზენაესობით და დაუსჯელობის სინდრომით. მაგრამ, საკმარისია, რომ ჩვენ შეგვეხოს, მსჯელობის დროსაც კი ვხდებით მხდალები და უარვყოფთ ჩვენივე პრინციპებს.

რა უფრო დიდი გამბედაობაა - შენ შეგეძლოს ნებისმიერ შემთხვევაში კანონის მხარეს ყოფნა, თუ ფიქრი, რომ აი, ახლა გამონაკლისი დაეუშვათ, გამოვასწოროთ ეს კაცი და ხვალის და კანონი აღვასრულოთ. ჩვენი საზოგადოების უბედურება ის არის, რომ საკუთარ სანათესაოზე ძნელია კანონის აღსრულება.

აი, ერთმა რომ თქვა, რომ რაღა სხვამ მოიპაროს, ბარემ მე მოვიხმარო, ეს ყველაზე მეტად დამანერველია.

კანონის წინაშე ყველა თანასწორია, "ჩაშვების" გაბედულება კი ყველას არა აქვს.

რა თქმა უნდა, მეგობრობა საზოგადოების ფუნდამენტია, ისევე, როგორც კანონიერება და მათ შორის არჩევანი დილემამა, მაგრამ როცა ვამბობთ კანონის უზენაესობა, უნდა გვეუბნოდეს კანონის უზენაესობის და უნდა ვიმოქმედოთ ამავე პრინციპით. ეს არის განვითარებული საზოგადოების ფუნდამენტი.

ანა

მიშკო

ნატო

ირმა

დაგვირეკეთ: 20-24-24 ; ელ. ფოსტა: dkuprava@24hours.ge
 მოგვწერეთ: თბილისი ვაჟა ფშაველას 45, გაზეთი "24 საათი" - დღლი კუბარავა

